

Свято Букваря

Класовод: Кондратюк О.Ф.

Вчитель Зібрались дружно ми на свято
Сьогодні тут в весняний час,
Щоб наших учнів привітати
І провести у другий клас.

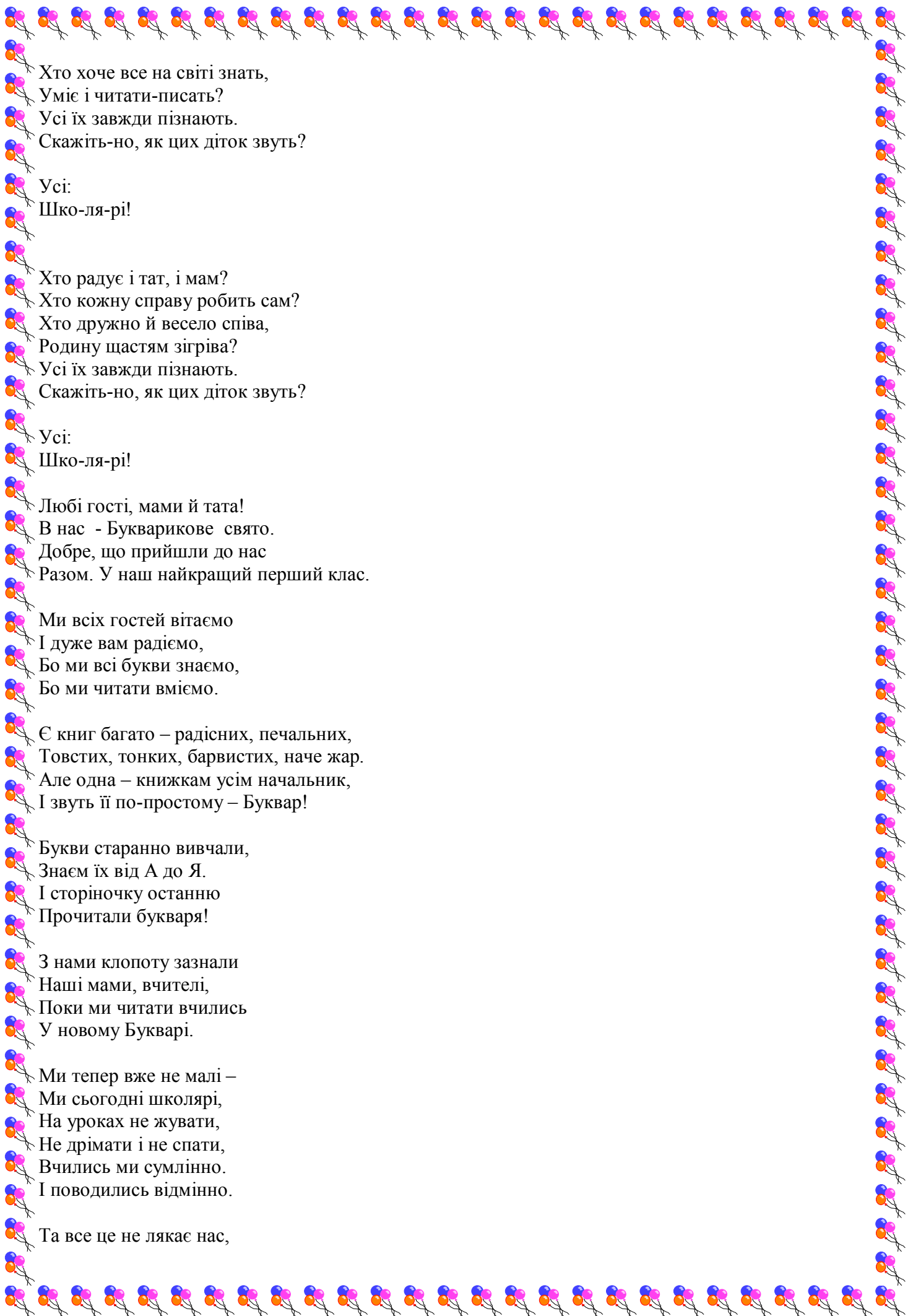
На веснянім видноколі
Зайнялась зоря
В школі свято! Свято в школі!
Свято Букваря!

Звучить пісня «школярі» на мотив «бу-ра-ти-но!» Діти заходять в зал.

До школи радо хто спішить?
Хто старанно уроки вчить?

Хто хоче все на світі знать,
Уміє і читати-писать?
Усі їх завжди пізнають.
Скажіть-но, як цих діток звуть?

Усі:
Шко-ля-рі!

Хто радує і тат, і мам?
Хто кожна справу робить сам?
Хто дружно й весело співа,
Родину щастям зігрива?
Усі їх завжди пізнають.
Скажіть-но, як цих діток звуть?

Усі:
Шко-ля-рі!

Любі гості, мами й тата!
В нас - Букварикове свято.
Добре, що прийшли до нас
Разом. У наш найкращий перший клас.

Ми всіх гостей вітаємо
І дуже вам радіємо,
Бо ми всі букви знаємо,
Бо ми читати вміємо.

Є книг багато – радісних, печальних,
Товстих, тонких, барвистих, наче жар.
Але одна – книжкам усім начальник,
І звуть її по-простому – Буквар!

Букви старанно вивчали,
Знаєм їх від А до Я.
І сторіночку останню
Прочитали букваря!

З нами клопоту зазнали
Наші мами, вчителі,
Поки ми читати вчились
У новому Букварі.

Ми тепер вже не малі –
Ми сьогодні школярі,
На уроках не жувати,
Не дрімати і не спати,
Вчились ми сумлінно.
І поводитись відмінно.

Та все це не лякає нас,

Бо ми старанний перший клас!
У школі нас всього навчать,
І роки весело промчать!
Ми – школярі, ми – перший клас,
Щасливі дні чекають нас!

У портфелику букварик
Я до школи ношу,
Більше маму, навіть тата
Я читаті не прошу.
Мене слухає бабуся
І всміхається дідусь,
Бо букварик я читаю,
Дуже добре я учусь.
Пройде мало часу –
Трішки підростем
І читати читанку
Ми усі почнем.

Вчитель. Свято букваря, а самого Букварика чомусь на святі нема! Давайте покличемо його.

Діти. Букварику! Букварику! Букварику!

Заходить Поштар Печкін.

Печкін. А чи у вас сьогодні свято?

Діти. Так!

Печкін. Це першокласники?

Діти. Так!

Печкін. То отримуйте листа! (Читає листа)

«Дорогі мої першокласники, я потрапив у біду. Зможу завітати на свято, якщо ви подолаєте перешкоди, які перед вами постануть. Будьте сміливими, я з нетерпінням чекаю визволення.

Ваш Букварик.»

Поштар Печкін виходить.

Вчитель. Діти, Допоможемо Букварикові?

Діти. Допоможемо!

Заходять Лінь і Двійка і співають на мотив пісні розбійників з «Бременських музик».

Ми ліниві до науки

І не вчилися ні дня.

Не беремо книжок в руки,

Не потрібні нам знання.

Ой-ня-ня, ой-ня-ня,

Не потрібні нам знання.
Ой-ня-ня, ой-ня-ня, ех-ма!

Букви й цифри беки, бяки,
З лінню дружимо щодня,
Щоб нас вчили, не потерпим,
Не потрібні нам знання.
Ой-ня-ня, ой-ня-ня,
Не потрібні нам знання.
Ой-ня-ня, ой-ня-ня, ех-ма!

Краще йдіть до нас, малята,
Будем бавитись щодня.
Добре жити неумійкам,
Не потрібні нам знання.
Ой-ня-ня, ой-ня-ня,
Не потрібні нам знання.
Ой-ня-ня, ой-ня-ня, ех-ма!

Лінь. О, які маленькі, чепурні!
Як ви розігрались!
Двійка. І кого це ви усі
Виручать зібрались?
Діти. А ви хто такі?

Лінь (гладить дітей по голові, пригортає).

Мене звуть просто — тітка Лінь.
А я хороша, я дітей жалію.
За ними я ходжу, як їхня тінь,
Для них готую спокій і безділля.
Дитиночку приспати так люблю!
Хай будуть руки в неї білі, наче з вати!
З дітьми я разом їм, охоче сплю.
Не треба зовсім діткам працювати!
Лінуються, дітки, і не вчіть уроки!
Нікому не потрібні ті знання.

Двійка (співає на мелодію пісні «Кузнечик», муз. В.Шайнського.)

Я дуже гарна дівка.
Зовусь я просто — Двійка!
У ледарів завжди я
В щоденнику живу.

І в день, і в ночі, і в день, і в ночі
В щоденнику живу.
Люблю я погуляти,
Погратись і поспати.
А от уроки вчити
Я зовсім не люблю.

Двічі

Ні в день, ні в ночі, ні в день, ні вночі
Я зовсім не люблю.

Двічі

Підходить до дітей.
Ну навіщо ці уроки!
Їх так довго й нудно вчить!
Та у вас же від навчання
Голова уже болить!
Та покиньте ви читати,
І не треба вам писати.
Ніж Букварика виручати,
Краще йдіть ви погуляти!
Діти. Просим вас не заважайте,
Нас в дорогу відпускайте!

Лінь. Якщо правильну відповідь дасте, то ми вас відпустимо, а якщо ні — то станете нашими друзями. Кажіть «так» чи «ні».

- Треба гарно вам читати? (Так!)
- Треба менших ображати? (Ні!)

- На перерві пострибати? (Так!)
 - А всі парти пописати? (Ні!)
 - Друга треба виручати? (Так!)
 - А треба слухати матусю? (Так!)
 - Тоді дратуйте хоч бабусю!
- В школі вибийте шибки
І вчительці робіть все навпаки,
Брудне взуття несіть у школу
І книги кидайте додолу.
Чи хочете друзями моїми стати? (Ні!)
То я ж вас краще за вчительку буду навчати! (Ні!)

Роздратована Лінь підходить до алфавіту.

Лінь. Ви читали в букварі,
Вам знайомі букви ці? (Показує букви.)

Діти (разом). Ті, що у букварі,
Знаєм букви ми усі!

Лінь. Добре знаєте? Гаразд.
Перевірю зараз вас.
Подивіться, буква... (Показує букву А)

Діти. А!

Лінь. Ви назвіть на А слова!

Діти. Алфавіт, Аліна, апельсин.

Двійка. Ну, а хто на букву В слово швидше всіх назве?

Діти. Ворота, ведмідь, Валя.

Двійка. Давайте я вам погадаю, які оцінки будуть у ваших щоденниках.

Дитина. Не треба нам гадати, ми і так знаємо, що оцінки у нас будуть лише гарні.

Двійка. Ну тоді я хочу, щоб ви зі мною пограли у карти, а то Букварика не врятуєте.

Дитина. А хіба у карти грати можна?

Ведуча. Це, звичайно, гра не для дітей. Але Букварика потрібно виручати, то давайте спробуємо.

Двійка з рукава виймає колоду карт із прикладами.

5 + 3 7 – 2 15 – 5 6 + 4 2 + 2 10 – 9

Двійка (нахиляючись вбік, шепоче). Хіба вони зможуть порахувати? Адже це – тільки першокласники!
(Показує приклади)

Двійка. Ні, от і не вгадали!

Ведуча. А ми не гадаємо, а рахуємо.

Лінь. Ну добре, вмієте рахувати! Рятуйте Букварика далі. З такими розумненькими, добренькими м самі не хочемо дружити! *(Ідуть).*

Баба Яга. Я летіла на мітлі,
Щоб на святі будь мені!
Свою ступу розгрошила,
Сильно ноги замочила.

(Говорить до глядачів у залі.) Ну, нарешті він попався!

(Принюхується.) «Фу-фу-фу! Щось школярський дух чую! Ага-га-а!»

Повертається до дітей, торкається до них.

Ох люблю таких пухкеньких,
Гарних, смачних, чепурненьких.
Ох тепер вже не стерплю,
Швидко всіх вас проковтну.
Діти. Бабусю, почекай!
Нас, будь ласка, ти не ковтай.
Краще з нами ти пограй
Та Букварика швидше відпускай!

Баба Яга. Добре. Якщо ви такі добрі, розумні, то буде вам завдання. Відгадайте загадки.

1. Виводить букви і слова
Ота цікава штучка.
В руці виблискує здаля
Нова, гарненька... (ручка).
2. Понад гори, понад ліс
Виріс в небі диво-міст.
Хоч знайомий дітям всім,
Та ніхто не йде по нім.
Має міст аж сім шарів
Із барвистих кольорів. (Веселка.)
3. Виросли на лузі сестрички маленькі.
Очки золоті, а вії біленькі. (Ромашки.)

Баба Яга. Ну, добре, з цим ви впорались, а чи під силу вам таке завдання? Допоможете мені скласти в Я буду починати, а ви додавати «І я».

Я сьогодні рано встала. І я!

Чисто все поприбирала. І я!
Каву чорну заварила. Не я!
Кицьку нею отруїла. Не я!
Ох, які ви неуважні!
З усіма тепер вітаюсь. І я!
Щиро всім я усміхаюсь. І я!
Я друзям всім допомагаю. І я!
Цвяхи в крісло забиваю. Не я!

Баба Яга. Ну, добре, я Букварика прощу,
Із тенетів відпущу.
Але вам скажу відразу:
Забуйте ви образу.
І на свято це своє
Запросіть ви і мене.

Вчитель. Бабо Яго, будь з нами на святі, але спершу відпусти Букварика.
(Баба Яга йде за куліси.)

Вчитель. Свято наше вже триває,
а букварика немає.
тож давайте погукаєм
та із святом привітаєм

Діти разом. Букварику, наш любий друже,
на тебе всі чекають дуже!
завітай до нас на свято -
чекають гості і малята.

*Заходить «Буквар» - хлопчик в українському вбранні.
пісня букваря на мотив пісні « сказка» А.Рибак*

1. милі друзі, я вітаю вас,
радий бачити всіх знов,
чув, мене хотіли бачити,
ось на свято я й прийшов
пр.: літери вчили діти ви,
і склади, і слова,
книги ви вже читаете
і багато знаєте!

2. тридцять три чудові літери
у букварику живуть,
разом приголосні й голосні
у танок зі мною йдуть!

Буквар. Добрий день, шановні друзі!
Наталівську школу я шукав в окрузі.
Я побачив гарний дім.
Хто живе у домі тім? (Букви.)

Буквар. Діти, ви здогадалися, як називають цей дім?

Діти (хором). Абетка!

Буквар. Я мандрую по країні,
Я з абеткою дружу.
І малечу як зустріну
Грамоті одразу вчу.
От ми гуртом і розберем,
Як ви абетку учили?
Чи всі зі мною, Букварем,
Весело дружили?.

А що першокласники ви добре вже вивчили абетку?

Діти. Так.

Учень Нас 33, нас 33,
У нас міцна сім'я.
Складаємо слова нові
Від А до Я, від А до Я.

А, бе, ве – коник у траві живе

Ге, де, е – мама донечку веде

Є, же, зе – по стежині жук повзе

И, і, ї, їй – гріється на сонці змій

Ка, ел, ем – лисенятко під кушем,

Ен, о, пе – песик носиком сопе

Ер, ес, те, - в полі житечко росте

У. еф, ха – я сміюся ха-ха-ха!

Це, ча, ша – кіт в дорогу вируша

Ща, ю, я – гарна пісенька моя

Знак м'який – помічник він мовчазний

Учень. Веселе місто Алфавіт,
Йому сьогодні наш привіт!
До нього нам лягає путь –
У ньому літери живуть.

Веселе місто зветься Алфавіт.
В нім кожне слово – цілий світ.
В нім кожна літера жива –
Із них складаються слова.
Ми розпізнати їх зуміли,
Запам'ятали, зрозуміли ...
Зустрінемося в нових книжках -
Тепер уже у читанках.
Бажає нам щасливих літ
Веселе місто Алфавіт!

Буквар. В першій класі на «12» всю абетку вивчено і мене ви дітки порадували дуже.

Любий наш Букварику!
Наш найперший друже!
Ми тебе порадувать
Хочем дуже-дуже!

Бо ти сьогодні – іменинник!
І вік твій зовсім немалий...
Справляв свої ти іменини
Чотириста сімдесят шість разів!

Ми іменинників вітаєм –
Є в нас традиція така

Святковим тортом пригощаєм
Й веселу пісню заспіваєм.

Діти співають пісню «Гей, ви, букви...» на мотив маршу «Гей, ви, стрільці січовії...»
Діти (співають та марширують):

Гей, ви, букви, жвавим кроком, раз, два, три.
Вчили вас сто п'ять уроків, раз, два, три.
Через те вас добре знають,
З вами вже слова читають, раз, два, раз, два, раз, два, три.

Попереду йде букварик, раз, два, три.
Букви всі зібрав в порядок, раз, два, три.
Всі його давно чекають,
З іменинами вітають, раз, два, раз, два, раз, два, три.

Вчитель. Шановні батьки! Разом з вами діти вперше розкривали «Букварик», ви разом вчилися читати, писати, рахувати, міркувати. Раділи успіхам своїх дітей, підтримували їх, вчили долати нелегкі вершини і ніколи не відступати перед труднощами. Тож прийміть слова вдячності від них.

Учень. За вашу працю, ласку і любов
Ми дякуємо вам знов і знов.
Бажаємо вам радості багато –
І дякуємо, що прийшли на свято.

Учень. За те, що раненько вставали,
За те, що до школи водили,
За те, що втоми ніколи не знали
Палке Вам велике спасибі!

(Діти вручають квіти.)

Буквар. Літеру до літери вчили ви щодня,
Підійшли до справжнього, до світлого знання.
Допоміг я вам відкрити диво те чудове,
Як з маленьких зернят-літер виростає слово.
За науку в перші дні, що ви скажете мені?

Учні передають буквар з рук в руки і читають вірші.

Ну що ж, давайте попрощаймось...
Сьогодні вже в останній раз.
Нехай ми з вами розлучаймось,
Та пам'ятайте повсякчас:
Мої уроки – найпростіші,
Вони вели вас по казках,
Тепер ви друзі – найщиріші!
Бо ваша сила – у словах...
Ви вмієте пісень співати,
Виразно віршики читати,
Навчились навіть танцювати,
Та головне – допомагати!
Я вдячний вам за порятунок,
І за красиве свято це,
Прийміть й від мене подарунок –
Нехай він щастя вам несе!
На згадку про свято я хочу вам подарувати пам'ятки. *(Дарує дітям пам'ятки).*

Пам'ятка

Юний друже!

Учись старанно, залюбки,
Читати полюби книжки,
Бо книжка так багато вміє:
Вона печаль твою розвіє,
В чарівний світ казок помчить,
І думати тебе навчить,
І мріяти, і співчувати,
І стільки може розказати!
Рости, як навесні трава,
І пам'ятай мої слова.

ТВІЙ БУКВАРИК

Правила користування книгою

1. Беріть книгу чистими руками.
2. Не згинайте книгу — від цього випадають сторінки.
3. Не кладіть в книгу олівці та інші предмети, від цього вона рветься.
4. Не загинайте сторінки, користуйтеся закладкою.
5. Не читайте книгу під час їжі.
6. Щоб книга слугувала вам тривалий час, обгорніть

1. Прощай, Букварику!
В школі перший друже.
Ми тобі, Букварику,
Дякуємо дуже.
2. Цю найпершу в школі книжку
Знає будь-який школяр.
До усіх книжок доріжку
Прокладає наш Буквар.
3. Перша книжка — мудра й мила,
Ти читати всіх навчила.
Кожна буква букваря —
Це промінчик ліхтаря.
Книжечка дитячих літ
Нас виводила у світ.
4. Букварику, мій друже вірний,
Відверто я усім скажу —
Що нині я — твій друг покірний —
Уже читаю і пишу.
Всі сторінки твої цікаві
Були для мене, як рідня.
В твоїх малюночках яскравих
Нове знаходив я щодня.
5. Спасибі тобі за добру науку,
За паличку першу, і першу букву.
За перше слово і першу казку.
За першої вчительки щирю ласку.
Ми пам'ятатимем довгі роки
Мудрі й повчальні твої уроки.

Вчитель. Сьогодні у нас в гостях господиня царства книжок — Алла Іванівна Василенко.

Виступ бібліотекаря, в якому є загадки про прочитані дітьми казки.

Ой, набридло на віконці
Все на сонечку сидіть.
Я візьму і покочуся,
Щоб побачити весь світ.
(Колобок)

Вигнав дід козу із хати —
Та й пішла вона блукати:
В зайця хатку відібрала.
Всі козу ту виганяли,
Рак козуню ущипнув,
Зайцю хатку повернув.
(Коза-дереза)

Підробив він голосок,
Став малим співати.
Здогадалися вони:
Вовк — не наша мати.
(Вовк і семеро козенят)

На городі виростала,
Сили набирала,
Непомітно, дуже швидко,
Великою стала.
Став тут дід усіх гукати
Та красуню рвати.
А цю казку, діти, ви
Встигли відгадати?
(Ріпка)

(Вручає дітям святковий квиток – перепустку до бібліотеки та в подарунок книжечки.)

Святковий квиток

Юні друзі!

Запрошую вас у сім'ю читачів нашої бібліотеки.

Бажаю подружитись з книгою, яка допоможе вам пізнати навколишній світ, розширити ваші знання.

А сторінки, немов могутні крила, —
Читай, лети на горду висоту.
Розкрили книгу – значить, ви відкрили
Нову країну – мрію золоту

Буквар. Молодці, діти, добре знаєте казки!
Любі дівчатка мої ясноокі!
Хай вам щастить на дорозі широкій!
Вмійте ж боротися з лихом завзято,

Непосидючі мої хлоп'ята.
Хай підростає ваш 1 клас,
Я залишаю вас. *(З'являється Читанка).*
А ви без мене не сумуйте.
Ось ваша подружка нова –
Така чарівна, кольорова
Сестричка-Читанка моя!

Читанко добра, прийми естафету,
Веди школярів по дорогах планети.
Хай відкриють їх розум і руки
Незнані шляхи на дорогах наук.

Читанка. Я – Читанка нечитана,
Навчатиму ваш клас.
Я з вами говоритиму
Про наш прекрасний час.
Я – ваша перша Читанка,
Красива в мене свитонька,
Цікаві сторінки, є вірші та казки.
Покажу вам сто земель
Ще й космічний корабель!
Даруватиму щодня і забави і знання!

Всі. Веди, веди щодня
По сходинках знання
(Виходять підручники.)

Буквар. (До підручників.)

Цих діток я прошу навчати
Того, що знаєте самі. (До дітей.)
А вас прошу не лінуватись,
Учить уроки день при дні
І берегти книжки!
Віднині найперші друзі вам вони.

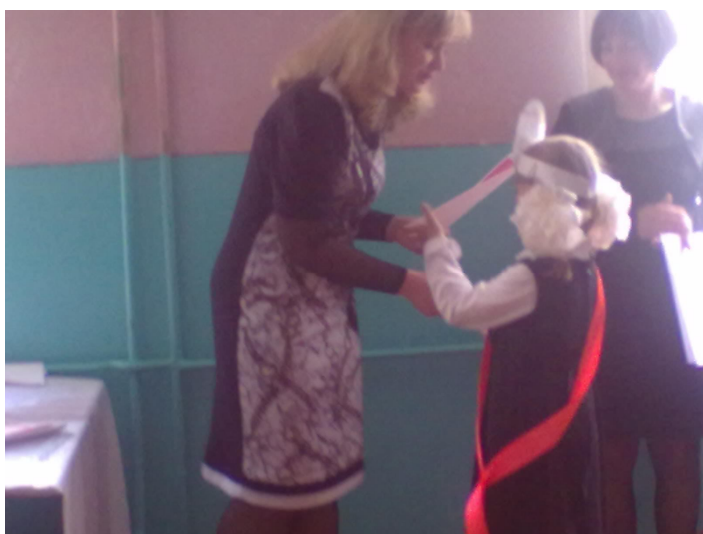
Діти разом. Обіцяємо не лінуватись,
На відмінно і добре навчатись!

(Букварик уходить)

Рідна мова. Я із лісу, я із поля,
Нелегка у мене доля.
Через радість та біду
Я з віків до вас іду.
Я дитину колисала,
Батьківщину захищала,
І від роду і до роду
Зберігала свою вроду.
Я завжди вас буду вчити,
Рідним словом дорожити.

Математика. 1, 2, 3, 4, 5 – вміють діти рахувать,
Але хто мене не знає,
Хай даремно час не гає.
Щоби весело гулять,
Всі уроки треба знать.
Я ще навчу вас зірки рахувати,
Зводити вежі, мости будувати,
Навчу літаки посилати до Арктики,
Якщо ви полюбите мене – математику.

Вчитель. Буквар скінчивсь, та не скінчилось, а тільки починається довге й цікаве шкільне життя.
Для вручення дипломів про закінчення 1 класу запрошується зауч школи Прищепя Людмила Валерівна.

Вчитель. Буквар – це маленька часточка тих великих знань, які дасть вам школа. То ж...

Учися, дитино,
Бог буде з тобою,
З любов'ю тебе шануватиме світ.
Учися, щоб сіять добро поміж люди
І житиме вічно, не згине твій слід.

Діти.

1. Благослови нас, добрий Боже,
Благослови, Пречиста мати,
Хай Ваша ласка допоможе
В країну знань нам прямувати.
2. Дай знання нам, школо-мати,
Найсильнішу зброю в руки,
Вчи нас зло перемагати
І в душі повік тримати
Світло правди і науки.
3. Просторі стеляться путі,
Навкруг широкий обрій
Мені відкрито все в житті
Аби учився добре.
4. І я учитимусь, як слід,

І буду вірним сином
Милішої за цілий світ
Своїї України.

5. Словом хорошим згадаймо в цей час.
Тих, хто буквар готували для нас.
Спасибі редакторам і друкарям,
Спасибі художникам і вчителям.

Всі. Спасибі, спасибі всім!

6. Спасибі й деревам за білий папір
А квітам і травам за фарби яскраві.
Спасибі нашим першим вчителям
За люблячі серця,
За руки ласкаві.

Всі. Спасибі, спасибі, спасибі всім!

7. Вже скінчилось свято,
І прощатися пора...
Ми бажаємо всім класом...

Всі. Щастя, миру, добра!

Звучить пісня «Гей чули, чули, чули» на мотав «Із сиром пироги».

Прийшли ми всі на свято
На свято Букваря
І вивчили всі букви
Усі від А до Я.

Гей, чули, чули, чули,
Гей, чули, чули ви.
З буквариком ми дружим,
Він з нами назавжди.

Завершується свято,
Вшануймо букваря,
Відкрив він нам дорогу
До знань від а до я.

Гей, чули, чули, чули,
Гей, чули, чули ви.
З буквариком ми дружим,
Він з нами назавжди.

Батьки підготували для дітей солодкий стіл.

